

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 18. marts 2016
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Kristian Gyde Poulsen
Sagsnr.: 2016-0032/05-0014
Dok.: 1892939

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 141 (Alm. del), som Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg har stillet til justitsministeren den 25. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Kristian Skibby (DF).

Søren Pind

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 141 (Alm. del) fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg:

”Ministeren anmodes om at redegøre for, hvorvidt det stigende antal kontantløse banker har ret til kameraovervågning efter præcis samme regler som de banker, der fortsat har store pengebeløb liggende i banken?”

Svar:

Det fremgår af tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, at private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Ved ”tv-overvågning” forstås ifølge lovens § 1, stk. 2, vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Lovens regler om tv-overvågning finder tilsvarende anvendelse på opsætning af sådant apparat med henblik på overvågning.

Tv-overvågningslovens § 2 indeholder en række undtagelser til forbuddet i § 1. Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 3, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af a) egne indgange og facader samt b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Undtagelsen i § 2, stk. 1, nr. 3, er bl.a. begrundet med, at pengeinstitutvirksomheder mv. ofte ligger inde med betydelige værdier i form af kontante pengebeløb.

Udtrykket ”pengeinstitutvirksomheder” omfatter ifølge forarbejderne til bestemmelsen banker, vekselskontorer og posthuse, der fungerer som ekspeditionssted for pengeinstitutter i relation til samme type virksomhed.

Om kontantløse banker er omfattet af udtrykket ”pengeinstitutvirksomheder” ses der ikke at være taget stilling til i bestemmelsens forarbejder eller retspraksis mv.

Justitsministeriet har på den baggrund indhentet en udtalelse fra Erhvervs- og Vækstministeriet, der har oplyst følgende om det tilsvarende udtryk ”pengeinstitutter” i lov om finansiel virksomhed:

”Det fremgår af lov om finansiel virksomhed, at loven finder anvendelse på pengeinstitutter. Ved pengeinstitutters virksomhedsområde forstås i medfør af § 7, stk. 1, i denne lov virksomheder, der udøver virksomhed, som består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. Lov om finansiel virksomhed sonderer ikke mellem kontantløse banker og banker, hvor det fortsat er muligt at hæve kontanter. Begrebet ”pengeinstitutter” i § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed omfatter også kontantløse banker”.

Det er bl.a. på den baggrund Justitsministeriets umiddelbare opfattelse, at kontantløse banker må anses for omfattet af udtrykket ”pengeinstitutvirksomheder” i tv-overvågningslovens i § 2, stk. 1, nr. 3.

Det er ifølge tv-overvågningslovens i § 2, stk. 1, nr. 3, en betingelse for, at pengeinstitutvirksomheder mv. kan tv-overvåge arealer i direkte tilknytning til forretningsstedet, at det er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det indebærer ifølge forarbejderne til bestemmelsen, at den erhvervsdrivende må foretage en konkret vurdering af, hvorvidt et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet gør det klart nødvendigt at foretage tv-overvågning af de arealer, der ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader. Afgørende vil således være, om det hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, der begrundes adgangen til at tv-overvåge egne indgange og facader, gør det klart nødvendigt også at foretage tv-overvågning af direkte tilknyttede arealer.

Hvorvidt kontantløse banker vil kunne tv-overvåge arealer i direkte tilknytning til forretningsstedet beror således på en konkret vurdering af, om et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet gør det klart nødvendigt at foretage tv-overvågning.